

Egyezmény a Magyar Köztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és a vagyonadók területén

A Magyar Köztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Köztársaság attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és vagyonadók területén, megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket a beszedés módjára való tekintet nélkül az egyik Szerződő Állam vagy politikai egységei vagy helyi hatóságai vetnek ki.

2. Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem vagy vagyon részei után vetnek ki, ideértve az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint az értéknövelési adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

Jugoszláviában:

- (1) a nyereségadó,
- (2) a jövedelemadó,
- (3) a vagyonadó,
- (4) a nemzetközi szállításból származó jövedelem adója
(a továbbiakban: „jugoszláv adó”),

Magyarországon:

- (1) a személyi jövedelemadó,
- (2) a társasági adó,
- (3) az osztalékadó,
- (4) a telekadó,

(5) az építményadó

(a továbbiakban: „magyar adó”).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott lényeges változtatásokról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában:

(1) a „Jugoszlávia” kifejezés a Jugoszláv Szövetségi Köztársaságot jelenti, és földrajzi értelemben véve Jugoszlávia szárazföldjét, beltengerét és a parti tenger tengersizségeit, a felette levő légtérrel, valamint a nyílt tenger parti tenger legkülső határán kívüli részének a tengerfenekét és altalaját, amely felett Jugoszlávia azok természeti kincseinek feltárása és kiaknázása céljából belső jogszabályaival és a nemzetközi joggal összhangban szuverén jogait gyakorolja;

(2) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben véve a Magyar Köztársaság területét jelenti;

(3) „az egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Jugoszláviát vagy Magyarországot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

(4) az „állampolgár” kifejezés a következőket jelenti:

– minden olyan magánszemélyt, aki az egyik Szerződő Államban állampolgársággal rendelkezik;

– minden olyan jogi személyt, társulást, egyesületet vagy más jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályban lévő jogszabályokból nyeri;

(5) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesületet;

(6) a „társaság” kifejezés jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintendők;

(7) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

(8) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállítást végző jármű igénybevételel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót, légi járművet vagy a közúti szállítást végző járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

(9) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőket jelenti:

– Jugoszlávia esetében a Pénzügyminisztériumot vagy meghatalmazott képviselőjét;

– Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek olyan jelentésük van, mint amit ennek az Államnak a jogszabályaiban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer és ezen Állam adójogszabályai szerinti meghatározás lesz az irányadó az Állam egyéb jogszabályaiban található meghatározással szemben.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, bejegyzésének helye, üzletvezetési helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján adóköteles, és ezen kívül magában foglalja ezt az Államot és annak bármely politikai egységét vagy helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magába azokat a személyeket, akik ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy vagyon alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

(1) csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyen állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

(2) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

(3) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

(4) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem magánszemély mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

- (1) az üzletvezetés helyét;
- (2) a fiókot;
- (3) az irodát;
- (4) a gyártelepet;
- (5) a műhelyt; és
- (6) a bányát, az olaj- és földgázkutatót, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. Az építési terület, az építkezési vagy szerelési munkálatok csak akkor képeznek telephelyet, ha az tizenkét hónapnál tovább tart.

4. E Cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephely”-nek:

- (1) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy leszállítása céljára;
- (2) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljára;
- (3) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;
- (4) állandó üzleti hely fenntartása, kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;
- (5) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;
- (6) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az (1)–(5) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezései alkalmazandók – egy vállalkozás érdekében tevékenykedik, és felhatalmazása van, amellyel rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében az egyik Szerződő Államban szerződéseket kössön, akkor úgy tekintendő, hogy ennek a vállalkozásnak telephelye van ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyeket ez a személy a vállalkozás érdekében végez, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége azokra a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, megadóztatható ebben a másik Államban.
2. Az „ingatlan vagyom” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyom fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyom tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket és az állatállományt, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyom hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot; hajók, légi járművek és közúti szállítást végző járművek nem tekintendők ingatlan vagyomnak.
3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyom közvetlen használatából, bérbeadásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.
4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyomból származó jövedelemre és önálló tevékenység gyakorlására szolgáló ingatlan vagyomból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik Államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.
2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.
3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.
4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos

megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a Cikkeknél a rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi forgalom

1. A hajók, légi járművek vagy közúti szállítást végző járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének a helye van.

2. Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajón van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a hajó hazai kikötője található, vagy ha nincs ilyen hazai kikötő, akkor abban a Szerződő Államban, amelyikben a hajó üzemeltetője belföldi illetőségű.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származó nyereségre is.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

(1) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

(2) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, ha azonban az osztalék hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

(1) az osztalék bruttó összegének 5%-át, ha a hasznhúzó egy olyan társaság, amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében legalább 25%-os közvetlen részesedéssel bír;

(2) az osztalék bruttó összegének 15%-át minden más esetben.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai, amennyiben szükséges, kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

E bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E Cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelkövetelések – származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak az adózási jogszabályai szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos elbánás alá esik.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet végez ebben a másik Államban egy ott lévő bázis segítségével, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyenkor az esettől függően a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.
2. Mindazonáltal ez a kamat ebben a Szerződő Államban is, amelyben keletkezik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kamat hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 százalékát. A Szerződő Államok illetékes hatóságai, amennyiben szükséges, kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.
3. E Cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta hitelkövetelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat. E Cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni bírságok nem tekintendők kamatnak.
4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet folytat ebben a másik Államban egy ott lévő állandó bázis segítségével, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyenkor az esettől függően a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
5. A kamatot az egyik Szerződő Államban keletkezőnek kell tekinteni, ha a kifizető ebben az Államban belföldi illetőségű személy. Mindazonáltal, ha a kamatot fizető személynek, akár belföldi illetőségű valamely Szerződő Államban, akár nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban az adósság, amelynek alapján a kamatot fizetik, felmerült és ezt a kamatterhet az a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor a kamatot abban a Szerződő Államban kell keletkezőnek tekinteni, melyben a telephely vagy állandó bázis található.
6. Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója, vagy kettejük és egy harmadik személy között különleges kapcsolat áll fenn, és emiatt a kamat összege ahhoz a követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ilyen esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.
2. Mindazonáltal ez a jogdíj ebben a Szerződő Államban is, amelyben keletkezik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a jogdíj hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó

összegének 10 százalékát. A Szerződő Államok illetékes hatóságai, amennyiben szükséges, kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.

3. E Cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások – beleértve a mozgóképfilmeket, televíziós vagy rádióközvetítésre szolgáló filmeket, kép- vagy hanghordozó szalagokat – szerzői joga, bármilyen szabadalom, védjegy, minta vagy modell, terv, titkos formula vagy eljárás használatának vagy használati jogának vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelés használatának vagy használati jogának vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatra vonatkozó információkért ellenértékeként fizetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznahúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet végez ebben a másik Államban egy ott lévő bázis segítségével, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyenkor az esettől függően a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Jogdíj akkor tekintendő a Szerződő Államban keletkezőnek, ha a kifizető ebben a Szerződő Államban belföldi illetőségű személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíj fizetésére vonatkozó kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy az ilyen jogdíj abban az Államban keletkezőnek tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznahúzója, vagy kettejük és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és a jogdíj összege, azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a jogdíj hasznahúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ilyen esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek figyelembevételével.

13. Cikk

Vagyon elidegenítéséből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az a nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának része, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy önálló tevékenység végzése céljára a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az ilyen telephelynek (akár a vállalkozással együttesen, akár attól függetlenül történő) vagy egy ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik Államban.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi járművek vagy közúti szállítást végző járművek, vagy az ilyen hajók, légi járművek vagy közúti szállítást végző járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Önálló tevékenység

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy más önálló tevékenységből származó jövedelme csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személynek tevékenysége kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázis áll rendelkezésére. Amennyiben ilyen állandó bázissal rendelkezik, a jövedelem megadóztatható a másik Államban, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló tevékenység

1. A 16., 18., 19., 20. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló tevékenységért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a tevékenységet a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a tevékenységet ott végzik, úgy az ezért kapott térítés megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló tevékenységre tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, ha

(1) a kedvezményezett a másik Államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és

(2) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és

(3) a díjazást nem a munkaadónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállítást végző jármű, fedélzetén végzett nem önálló tevékenységért

járó díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy bármely hasonló szervének tagja, megadóztatható ebben a másik Államban.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, színpadi, film-, rádiós, televíziós vagy zeneművészként, sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem magánál az előadóművésznél vagy a sportolónál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e Cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e Cikkben említett jövedelmet ki kell venni az adózás alól abban a Szerződő Államban, amelyikben az előadóművész vagy sportoló tevékenysége kifejtésre kerül, feltéve, hogy ezt a tevékenységet jelentős részben ennek az Államnak vagy a másik Államnak közalapjaiból támogatják vagy a tevékenységet kulturális megállapodás vagy kulturális vagy sport csereprogram keretében végzik, amelyet mind a két Szerződő Állam jóváhagyott. Ilyen esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben az előadóművész vagy sportoló belföldi illetőségű.

18. Cikk

Nyugdíjak

1. A 19. Cikk 2. bekezdése rendelkezéseinek fenntartásával a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyeket az egyik Szerződő Állam kötelező nyugdíjrendszere alapján fizetnek korábbi munkaviszonyra tekintettel a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek, csak az elsőként említett Szerződő Államban adóztathatók.

19. Cikk

Közzolgálat

1. (1) Fizetések, bérek és más, nem nyugdíj jellegű díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam, vagy politikai egysége, vagy helyi hatósága fizet magánszemélynek, az ezen Államnak, vagy egységnek, vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztathatók.

(2) Ezen fizetések, bérek és más hasonló jellegű díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot abban az Államban teljesítették, és a magánszemély abban az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

– ennek az Államnak az állampolgára,

– nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban belföldi illetőségű személlyé.

2. Minden olyan nyugdíj, amely az egyik Szerződő Állam vagy politikai egysége vagy helyi hatósága által vagy az általuk létesített alapokból kerül kifizetésre egy magánszemély részére az ezen Államnak vagy politikai egységnek vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

3. Az egyik Szerződő Állam vagy politikai egysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért kifizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló jellegű díjazásra és nyugdíjra a 15., 16., 17. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók.

20. Cikk

Tanulók

1. Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók, ipari és kereskedelmi tanulók vagy gyakornokok kapnak ellátásukra, tanulmányi vagy képzési célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.

2. Az 1. bekezdésen kívül eső nem önálló munkából származó térítés, ösztöndíj vagy díjazás tekintetében az 1. bekezdésben említett tanulót, ipari és kereskedelmi tanulót vagy gyakornokot azon túlmenően az ilyen tanulmány vagy gyakorlat idejére adózás szempontjából ugyanazok a

mentességek, kedvezmények vagy mérséklések illetik meg, mint az abban a Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeket, amelyben a látogatást teszi.

21. Cikk

Tanárok és kutatók

1. Az a magánszemély, aki az egyik Szerződő Államban abból a célból tartózkodik, hogy ott tanítson vagy kutatást folytasson egyetemen, főiskolán, iskolán vagy egyéb elismert oktatási intézményben, és aki közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazása előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt vagy jelenleg is az, adómentességet élvez, az elsőként említett Szerződő Államban az ilyen tanításért vagy kutatásért kapott térítés tekintetében az ezen célból történő odautazásának első napjától számított két évig, amennyiben az ilyen díjazás az utóbbi Államon kívüli forrásból származik.

2. A jelen Cikk 1. bekezdésének rendelkezései nem vonatkoznak a kutatásból származó jövedelemre, amennyiben a kutatást nem a köz érdekében, hanem elsősorban egy meghatározott személy vagy személyek egyéni haszna érdekében végzik.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol keletkeznek is, csak ebben az Államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem terjednek ki a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyomból származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, amennyiben az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyon, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyenkor az esettől függően a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

23. Cikk

Vagyon

1. A 6. Cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amelynek tulajdonosa az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, és amely a másik Szerződő Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyon, vagy az egyik Szerződő Államban belföldi

illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás céljára rendelkezésre álló állandó bázishoz tartozó ingó vagyon ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból, légi járművekből vagy közúti szállítást végző járművekből álló vagyon és az ilyen hajók, légi járművek és közúti szállítást végző járművek üzemeltetéséhez szükséges ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vagyonának minden más része csak ebben az Államban adóztatható.

24. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

1. A kettős adóztatást Jugoszlávia esetében a következőképpen kell elkerülni:

Amennyiben Jugoszláviában belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyon tulajdonosa, amely a jelen Egyezmény rendelkezéseivel összhangban Magyarországon adóztatható, Jugoszlávia lehetővé teszi

- az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett jövedelemadóval;
- az ilyen belföldi illetőségű személy vagyonát terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett vagyonadóval.

Az így levont összeg mindazonáltal nem haladhatja meg egyik esetben sem a levonás előtt számított jövedelemadónak, illetve vagyonadónak azt a részét, amely, az esettől függően, Magyarországon adóztatható jövedelemre, illetve vagyonra esik.

2. A kettős adóztatást Magyarország esetében a következőképpen kell elkerülni:

(1) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban Jugoszláviában adóztatható, Magyarország a (2) pontban és 3. bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adózás alól;

(2) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemrészeket élvez, amelyek a 10., 11. és 12. Cikk rendelkezéseivel összhangban Jugoszláviában adóztathatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Jugoszláviában megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Jugoszláviából származó ilyen jövedelemrészekre esik.

3. Ha az Egyezmény bármely rendelkezésével összhangban az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem vagy tulajdonát képező vagyon mentesül az adó alól ebben az Államban, az ilyen Állam mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

4. Az egyik Szerződő Államban a beszámítás megengedése céljából a másik Szerződő Államban fizetett adót úgy kell tekinteni, hogy magában foglalja azt az adót, amely egyébként

ebben a másik Államban fizetendő, de amelyet ez a másik Állam lecsökkentett, vagy amelyről lemondott adóosztönzési jogi előírásai szerint.

25. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek ennek a másik Államnak az állampolgárai hasonló körülmények között, különösen az illetőségre tekintettel, alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, az 1. Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni ebben a másik Államban, mint e másik Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállás vagy családi kötelezettség alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy csökkentést biztosítani az adózás területén, mint amilyeneket a belföldi illetőségű személyei számára biztosít.

3. Azt az esetet kivéve, amikor a 9. Cikknek, a 11. Cikk 6. bekezdésének vagy a 12. Cikk 6. bekezdésének rendelkezései nyernek alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha ezeket az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók e vállalkozás adóztatható vagyonának megállapításánál, mintha ezek a tartozások az először említett Államban illetőséggel bíró személlyel szemben álltak volna fenn.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adózás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E Cikk rendelkezései a 2. Cikkben hivatkozott adókra alkalmazandók.

26. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedése olyan adózást eredményez vagy fog eredményezni számára, amely nincs összhangban ennek az

Egyezménynek a rendelkezéseivel, úgy ezen Államok belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyikben belföldi illetőségű, vagy ha ügyére a 25. Cikk 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos problémákat és kételyeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Tanácskozhatnak továbbá egymással annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai egymással közvetlenül érintkezhetnek, beleértve a képviselőikből álló bizottság útján való érintkezést, abból a célból, hogy a megelőző bekezdések értelmében megállapodást érjenek el.

27. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely az Egyezmény rendelkezéseinek vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges, amennyiben az ezek szerinti adózás nem ellentétes az Egyezménnyel, különösen az ilyen adókra vonatkozó adócsalás és adóztatás kijátszásának megakadályozása érdekében. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) előtt fedi fel, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével, illetve a velük kapcsolatos peres eljárással vagy a jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban nyilvánosságra hozhatják. A kapott információt az információt nyújtó Szerződő Állam kívánságára titokban kell tartani.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:

(1) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

(2) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

(3) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást vagy olyan információt fedne fel, amely a közrendbe (ordre public) ütközne.

28. Cikk

Diplomáciai és konzuli képviseletek tagjai

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai és konzuli képviseletek tagjait a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

29. Cikk

Hatálybalépés

1. Az Egyezményt meg kell erősíteni és a megerősítésről szóló okiratokat ki kell cserélni.
2. Az Egyezmény a megerősítésről szóló okiratok kicserélése napján lép életbe és rendelkezései hatályosak lesznek a megerősítésről szóló okmányok kicserélésének naptári évét követő naptári év január 1-jén vagy az után kezdődő minden pénzügyi évben származó jövedelem és tulajdonban levő vagyon adójára.
3. Attól a naptól, amikor ez az Egyezmény, a Jugoszláv Szövetségi Köztársaság és a Magyar Köztársaság között a kölcsönös kapcsolatokban hatályos lesz „a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság és a Magyar Népköztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonszerzés területén” Budapesten, 1985. október 17. napján aláírt egyezmény alkalmazása hatályát veszti.

30. Cikk

Felmondás

Ez az Egyezmény addig marad hatályban, ameddig a Szerződő Államok egyike azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam felmondhatja diplomáciai úton úgy, hogy a felmondásról értesítést ad legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt, az Egyezmény életbelépésének napjától számított ötödik év után. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti a felmondásról szóló értesítés adásának naptári évét követő naptári év január 1-jén vagy az után kezdődő minden pénzügyi évben származó jövedelem és tulajdonban lévő vagyon adójára.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült Budapesten, 2001. június 20. napján, két eredeti példányban, angol nyelven, mind a két eredeti példány egyaránt hiteles.